

på Väg

INFORMATIONS- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND

- FÖRSAMLINGEN I CORONATIDER
- PORTRÄTTET
- MISSION
- LÄGERINFO
- VÅRINSAMLINGEN 2020

I detta nummer:

Inledning

OSYNLIGT MEN VERKLIGT NÄRVARANDE

Alla de olika kristna traditionerna har nyss firat påsk. Kärnan i påskens budskap handlar om Guds kärleksfulla frälsningserbjudande till oss alla.

Årets påskfirande var på många sätt helt annorlunda än vanligt. Man kunde inte gå i kyrkan, inte träffa familj, släkt och vänner. Många människor har suttit eller sitter fortsättningsvis i karantän och kan inte fritt röra sig ute bland folk. Andra dör i sin ensamhet utan att anhöriga kan komma i närheten. En fruktansvärd situation för alla.

Världen är pressad! Världen är global! Vid samma tidpunkt utsätts vi alla, över hela vår jord, för en osynlig fiende som har sjukdom, död och fattigdom i sina spår. Alla folk och länder hör ihop, mer än vi kanske tidigare insett, på gott och ont. Tänk vad fort det har gått och ingen vet när det slutar!

Utan korsets verklighet är det mesta hopplöshet, men genom Jesu död och uppståndelse finns det en mening, en framtid och ett hopp för oss alla. Vår oro och vårt lidande har trots sin grymhet inte det sista ordet.

I detta nummer av På Väg kan du läsa en del om hur vi, i de olika församlingarna, just nu tänker och tacklar den situation som råder. Detta kan tjäna som ett historiskt dokument gällande en tragisk coronaperiod och kan därför vara av intresse för efterkommande generationer som läser våra arkiv. På samma sätt som vi idag läser om tidigare kristnas hopp och tro under grymma perioder av epidemier och farsoter, kan kommande generationer ta del av våra upplevelser och strategier att nå ut med det kristna kärleksbudskapet under denna tragiska period i världshistorien.

I samtal med olika människor har säkert både du och jag, mer än en gång, mött det vanliga argumentet: *"Jag tror inte på något jag inte ser!"* Med det har man velat säga att frälsningserbjudandet av Gud den Högste, en kärleksfull Far, inte är något verkligt, eftersom man inte kan se och ta på det.

Coronaviruset kan inte ses, men dess fruktansvärda följder är i dagsläget helt uppenbara för alla.

Samma sak, men i positiv bemärkelse, gäller verkligheten att kunna ha en levande och personlig tro på Gud som finns, även om han inte syns. Vi ser dock hans verkningar. Hela skapelsen vittnar om hans under.

Vi läser i vår Bibel: *"Guds Ord, ger oss övertygelse om det vi inte kan se"*.

Må Gud hjälpa oss att vara öppna och lyhörda för de frågor som ärligt sökande människor har! Vår kristna tro bär oss och ger oss visshet om att Jesus Kristus har vunnit seger. Det ger oss hopp i dessa svåra coronatider.

Mvh, *Håkan Björklund*, samfundsledare i MKF

på väg

UTGIVARE: Missionskyrkan i Finland

ADRESS: Torngatan 4, 10600 Ekenäs

TEL: 050 36 20 602

E-POST: info@missionskyrkan.fi

WEBB: www.missionskyrkan.fi &

www.facebook.com/missionskyrkanifinland

BANK: Aktia 405510-2257071 IBAN:

FI57 4055 1020 2570 71 Swift/BIC:

HELSFIHH

ANSVARIG UTGIVARE:

Håkan Björklund

PRODUKTION:

MKF och KTMP Group Ab

REDAKTÖR:

Marie-Louise och Håkan Björklund

E-POST:

info@mkf.fi

TRYCK: KTMP Group Ab

PÄRMBILD: Tommy Nyman

Utkommer med 2-3 nummer/år.

Distribueras gratis till medlemmar

i MKF:s församlingar och andra

intresserade som önskar få tidningen.

Coronasituationen ställer till det

Det är många saker som planerats men som tvingats inhiberas på grund av rådande coronakrisssituation.

Till vissa delar kan det som sätts i skrift i denna tidning vara inaktuellt redan när tidningen trycks. Gällande uppdaterad och ny information hänvisar vi till de olika hemsidorna.

Den gemensamma frikyrkliga Sommarkonferensen 2020

Konferensen (2020) är inhiberad men framflyttad till 2021. Planeringarna, bokningarna och mötena har varit många under det senaste året, och ett stort antal människor och planeringsgrupper har varit involverade och gjort ett fantastiskt jobb.

Tyvärr tvingades ändå FS styrelse, FKF samt huvudarbetsgruppen fatta beslut om att inhibera årets sommarkonferens och istället skuffa fram den ett år. Preliminärt datum är 17- 20 juni 2021. Årets talare är tillfrågade också för år 2021 och samtliga har lovat att ställa upp.

Frikyrklig Samverkan (FS)

Det är många förändringar i FS efter att biståndet avslutats. Känslan kan närmast beskrivas som att vi försöker göra en så pass bra mjuklandning, som det bara är möjligt, efter alla dessa år av god ekonomi och många anställda. Idag finns varken anställda eller god ekonomi.

FS styrelse består av sex ledamöter, varav fem utgörs av de olika samfundsledarna från respektive samfundsstyrelse. Håkan Björklund är ordförande under år 2020. FS viktigaste verksamhetsplan för 2020 var genomförandet av den gemensamma sommarkonferensen, vilken nu är framflyttad.

Årsmöten för Missionskyrkan i Finland (MKF) och Fria Missionsförbundet rf (FMF) hålls den 26.9.2020

Missionskyrkan i Finland och Fria Missionsförbundet rf:s årsmöten flyttas framåt på grund av coronakrisen. Årsmötet hålls lördagen den 26 september. Platsen bestäms senare och mer information sänds ut till de lokala församlingarna under sensommaren.

Gällande val av nya styrelsemedlemmar tar vi gärna emot förslag. Finns det någon i er församling som ni tycker borde representera er i samfundsstyrelsen?

Nuvarande ledamöters mandatperioder ser ut enligt följande: Ordförande Petra Sten (ESBO) (vald till 2022), vice ordförande **Catarina Olin** (SUNDOM) (2020), sekreterare Markus Pettersson (JAKOBSTAD) (2022).

Övriga ledamöter:

Jean d'Amour Banyanga (VANDA/ BORGÅ) (2022), **Seth Jacobson** (MARIEHAMN) (2020), **Markus Linde** (SUNDOM)(2020), Jonas Björkstrand (VASA)(2021), Patrick Buss (LAPPVIK/ HELSINGFORS) (2021) och Barbro Österberg (SIBBO)(2021).

Catarina Olin, Seth Jacobson och Markus Linde är i tur att avgå. Jonas Björkstrand har meddelat att han också önskar avgå, vilket betyder att ett fyllnadsval behöver ske.

Seth Jacobson har meddelat att han inte står till förfogande för omval. Markus Linde ställer sig till förfogande för en ny period, medan Catarina Olin kan tänka sig att ställa upp i ett fyllnadsval istället för Jonas Björkstrand.

Vi vill gärna att församlingarna, styrelserna eller ledningsgrupper föreslår för oss lämpliga styrelsekandidater. Skicka förslagen till: info@mkf.fi

Samfundsstyrelsen

MKF:s samfundsstyrelse höll en Skypemötesdag lördagen den 21 mars 2020. Bland annat behandlades ärenden som berörde bokslut, ekonomi, framtida ledarfrågor, Kristendomsskolan (KDS), Sjömansro och andra planeringsfrågor.

Porträttet

Frikyrklig Samverkan består av de finländska frikyrkorna:

Finlands Svenska Adventkyrka, Finlands Svenska Baptistsamfund, Finlands svenska Pingstmission, Finlands Svenska Metodistkyrka, Missionskyrkan i Finland och Frälsningsarmén. Carsten Berglund har under flera år varit en av Adventkyrkans representanter i Frikyrklig Samverkans styrelse samt tillhört dess samfundsledargrupp. För många av På Vägs läsare är han ändå en relativt okänd person.

CARSTEN BERGLUND ÄR VERKSAMHETSLEDARE FÖR FINLANDS SVENSKA ADVENTKYRKA

Finlands Svenska Adventkyrka (FSA) är en sektion i Finlands Adventkyrka som har verksamhet på sex platser i Svenskfinland och på Åland. Dessutom ingår en internationell (engelsktalande) grupp i Helsingfors.

Carsten Berglund bor i Jönköping, Sverige, och är sedan 2017 verksamhetsledare för FSA med främsta uppgift att handleda pastorer och medarbetare samt vara ordförande i FSA- styrelse. Under åren 2005- 2010 hade han samma uppdrag i Finland. Åren däremellan var han ledare för svenska Adventistsamfundets biståndsorganisation, ADRA Sverige, som samarbete med tio ADRA-kontor i Afrika samt i Bangladesh.

Som ung utbildade sig Carsten till fritidsledare på Svenska Missionsförbundets skola på Lidingö och har på olika sätt varit engagerad lekman i både lokalförsamlingar samt Adventistsamfundet i Sverige och internationellt. Samtidigt arbetade han i eget företag som organisationskonsult med inriktning på relationer och ledarskap. Det var efter att han varit i Norge och haft utbildning för pastorer som FSA hörde av sig för att få hjälp med ledarskap och utveckling.

Carsten är gift, har tre vuxna barn och åtta barnbarn som alla bor ganska nära Jönköping. Därför var han inställd på att varva ner och bli pensionär på heltid hösten 2017 när man hörde av sig från Finland. Även om han åker regelbundet över Östersjön så är fokus på att vara ledare med hjälp av telefon och dator. Så gott som varje vecka har han kontakt med de anställda i Finland och nu i Corona- tider så har också styrelsemöten skötts via nätet.

"Jag har under lång tid varit engagerad i Naturlig Församlingsutveckling och handlett församlingar i fyra- fem olika samfund i Norden" säger Carsten. Därför är det en väldigt fin upplevelse för mig att få vara en del av Frikyrklig Samverkan i Finland tillsammans med övriga frikyrkor. Adventister har historiskt sett varit lite vid sidan om de andra frikyrkorna, men i Sverige och Finland är de engagerade i samkristna organisationer, även om det ofta är som observatörer.

Adventisternas församlingsliv är i mångt och mycket samma som i övriga frikyrkor. Det som skiljer är att man har lördagen som sin gudstjänstsdag, så kallad sabbat. I alla Adventkyrkor har man också bibelstudium för alla åldrar en timme före gudstjänsten. Vi följer samma studiematerial i hela världen eftersom vi är ett

trossamfund som finns i cirka 200 länder. Av världens cirka 20 miljoner adventister finns numera omkring 9 miljoner i Afrika och 6,5 miljoner i Latinamerika. I hela Europa finns det endast omkring 323 000 medlemmar.

Med ungefär 250 medlemmar i FSA och totalt 4 500 i hela Finland så har vi liksom många andra organisationer en utmaning i att nå ut och betjäna våra samhällen. Olika initiativ görs, till exempel så har Jakobstads församling en restaurang, Vegana, som sedan 1991 serverat växtbaserad mat. I Kimito har församlingsmedlemmar delat ut mat till behövande familjer. I Vasa och på andra håll har man arrangerat hälsoföreläsningar för att nå folk med en helhetssyn på ande, kropp och själ. Den stora utmaningen som adventister och andra kyrkor har är att förmedla räddningens budskap i en sekulariserad och föränderlig värld.

TANKAR I TIDEN

AV CARSTEN BERGLUND

MED JESUS I SAMHÄLLET

Det verkar vara en inneboende tanke att fråga sig varifrån jag kommer, varför jag är här och vart jag är på väg. Dessa existentiella frågor finns där hela tiden men blir kanske mer synliga under vissa skeden i livet.

För en tid sedan såg jag ett program på TV om hur man numera kan göra DNA- tester för att ta reda på varifrån man kommer. Idag är denna teknik relativt billig och når ut till många människor som ställer frågor om sina liv. En kvinna i programmet berättade att hon ville veta om man genom DNA-testet kunde förutse allvarliga sjukdomar som hon eventuellt har större risk att utveckla.

Vi har kanske någon gång undrat vad som kommer att hända med oss i framtiden. Att då få veta vilka möjligheter/ risker som finns, kan möjligen förbereda oss inför det som ska ske. Det kan hjälpa oss att göra prioriteringar utifrån den kunskap vi får. Kvinnan motiverade sitt beslut om att testa sig med att, "om jag har risk för en allvarlig sjukdom så kommer det att motivera mig att ta hand om mitt liv och mina relationer med familj och andra personer i min närhet på ett helt annat sätt."

Som kristen funderar jag också ibland på vad som motiverar mig att handla på det sätt jag gör. Är det något utifrån eller ligger det i den kristnes DNA? I Bibeln finns många texter som vill motivera oss att på ett aktivt sätt bli engagerade för andra.

Paulus 2 kor. 5:14: *"Kristi kärlek tvingar mig."*
 Petrus Apg.3:6: *"Jag har varken silver eller guld men jag har något annat att ge dig."*
 Petrus och Johannes, Apg 4:20: *"Vi för vår del kan inte låta bli att tala om vad vi har sett och hört."*
 Jesus Matt. 5:16: *"På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen."*
 Jesus Matt. 28:28-29: *"Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut till alla folk och gör dem till mina lärjungar."*

Det är intressant att se hur Bibeln på så många olika sätt vill motivera oss att vara Guds vittnen så att vi kan vara ett ljus i världen. Kanske borde man göra ett lärjungaskaps DNA- test för att ta reda på vad Gud har förberett för oss, så att vi kan bli mer medvetna om hur vi skall prioritera i våra liv och i våra relationer med familj och andra personer i vår närhet.

FÖRSAMLINGAR

Församlingsarbete i coronatider

I pågående krissituation behövs församlingen mer än någonsin. Men hur skall församlingen navigera när all offentlig mötesverksamhet är förbjuden? Det är som om vi lever i en parentes eller kan vi se det som en fas av nytänkande? Av gammal tradition bygger vår frikyrkliga verksamhet, vår ekonomi och vår mission till stor del på att kunna träffas och samla människor av alla åldrar i en kyrkolokal. Situationen är därför utmanande för många och vi får på intet sätt nonchalera det allvarliga som ett osynligt covid19- virus kan ställa till med. För flera församlingar verkar coronakrisen påskynda flytten från kyrkolokalen till nätet. Ovanför den äldre generationen, men naturligt för den yngre. På Väg har kollat in läget bland församlingsledarna.

HUR HANTERAR ER FÖRSAMLING DEN PÅGÅENDE CORONASITUATIONEN?

Sundom: Vissa mindre samlingar, såsom Café Svets för karlar, samt ett trädröjningstälko har hållits utomhus.

Helsingfors: Vi har ställt in alla fysiska möten förutom AndreasHelps som erbjuder hjälp till nödlidande. Eftersom en kris leder till att de mest utsatta får det ännu svårare har vi upplevt att det är viktigt att fortsätta det här arbetet. Men vi har radikalt ändrat arbetsmetoderna och följer regeringens linjedragning om att alltid ha färre än 10 personer i kyrkan, hålla social distans och att ingen över 70 år får vara med i matutdelningen. Tidigare erbjöd vi ett mål varm mat och en andakt, men nu ger vi färdigt packade matkassar.

Sibbo: Vi har bland annat en församlings WhatsApp grupp där vi delar tankar och böneämnen. Inför söndagen brukar jag (Barbro Österberg) skriva ner en kort betraktelse, ett bibelord eller något jag upplevt som Guds ledning under veckan.

Ekenäs: I vår församling tillhör en stor del av medlemmarna någon av riskgrupperna, vilket gör att vi vill vara extra försiktiga och har därför inga samlingar. På vår Brödkyrkotid på tisdagar delar vi endast ut bröd och EU - matkassar i tamburen. Det har varit uppskattat! Bistånds - och hjälpsändningarna till Lettland och Baltikum är på paus, likaså vår Loppisverksamhet.

Sundom

Helsingfors

Sibbo

Ekenäs

Vasa

Vasa: När regeringen införde undantagslagarna och begränsade antalet personer som får träffas i samma utrymme blev vi som församling först fundersamma. Måste vi stänga ner nu? Men lika snabbt som den första tanken kom så kom nästa tanke, att nu skall vi ut på nätet.

HAR NI STYRELSEMÖTEN?

Sundom: Vi har haft två styrelsemöten där några i styrelsen har varit närvarande fysiskt och några via Zoom-/ Skype-/ WhatsApp videosamtal. Det har fungerat helt bra och eftersom vi hade församlingens årsmöte innan corona- restriktionerna, så tar vi det lugnt och arbetar mycket via våra styrelse- och äldste- WhatsApp grupper.

Helsingfors: Ledningsgruppen kommunicerar regelbundet i sin WhatsApp grupp och har samlats till möte via Zoom 2- 3 gånger. Styrelsen har mejlats och vi har inprickat ett Zoom styrelsemöte.

Sibbo: Vi försöker hålla kontakt via WhatsApp och mail, men det blir ingen bra dialog.

Vasa: Jo, vi har haft flera styrelsemöten på Skype och senare på Zoom. Likaså möts ledningsgruppen till regelbundna möten på Zoom. Vi har även olika grupper på WhatsApp som regelbundet håller kommunikationen igång. Vanlig telefon används även mellan varven.

HUR ÄR DET MED BARN- OCH UNGDOMSVERKSAMHETEN?

Sundom: Eftersom gudstjänsterna rent fysiskt är inställda så är också söndagsskolan det. Men vi prenumererar på Hylleruds Söndagsskola play och har därför tillgång till en länk med avsnitt som vi kan dela ut till barnen. Därför kan de se det hemma med familjen.

Helsingfors: Barnens samling på söndag och barnkören är inställda. Vi jobbar med lösningar på den här frågan och vi planerar att ha barnkörsövningen via Zoom.

Ekenäs: Vi har ungdoms Alpha med familjens ungdomar hemma hos oss (Nikanders).

Vasa: Vi har ingen verksamhet för barnen på plats i kyrkan. Men vi har prenumeration på Hylleruds Söndagsskola play material, som Jolly center (barn 3-9 år) får ta del av. Vi sänder ut en länk så att barnen kan följa med programmet medan de vuxna ser på Facebooksändningen. Vi producerar också eget material som sänds till barnen varannan söndag. T-centralen barn (10-13 år) samlas på Zoom och har sina samlingar där. Ungdomarna har redan i flera veckor haft Digi

MUV (Missian ung Vasa) på Zoom. Det har fungerat helt bra och samlat så gott som samma antal deltagare som innan coronakrisen.

DE ÄLDRES SITUATION

Sundom: Stickcafé och andakter på servicehem har ställts in och vi har i dagsläget inga verksamhetsformer för de äldre. Catarina Olin som ansvarar för Stickcaféet har dock kontinuerlig kontakt med damerna som brukar delta. Jag (Markus Linde) ringer runt till de äldre medlemmarna och ser hur de mår och om de behöver hjälp.

Helsingfors: De äldre är knepigare att engagera eftersom många av dem inte är med på sociala medier. Vi har gjort som många andra församlingar, ringt runt till de äldre och pratat med dem. De huvudansvariga ledarna för Måndagssamlingen, som har många äldre besökare, har tagit ett stort ansvar och de ringer runt till många.

Ekenäs: Vi ringer för att hålla kontakt och se om någon behöver hjälp med något. Och vi uppmuntrar hela församlingen att kontakta varandra på alla möjliga olika sätt under den här tiden.

Vasa: Vi har öppnat bönesamlingar på Zoom. Efter första samlingen sade en äldre medlem i församlingen att det kändes som att alla var samlade hemma hos oss och bad. Samlingen Bibel och bön, som är tänkt för daglediga, har varit på paus fram tills detta skrivs, men vi funderar på att öppna den på Zoom efter påsken.

VAD GÖR NI NÄR DET INTE KAN HÅLLAS GUDSTJÄNSTER?

Sundom: Vi har haft gudstjänst via programmet Zoom. Det har varit bra och uppskattat hos större delen av församlingen och vi har haft 28 respektive 35 gudstjänstdeltagare, beräknat utifrån alla som är inloggade. Men trots våra försök att göra det så enkelt som möjligt, har en del av de äldre uttryckt att det är för svårt att delta via Zoom. Tankar finns därför om vi skulle göra som de flesta andra församlingarna och använda det mer opersonliga Live/ inspelad gudstjänst via Youtube, Facebook och liknande media. Men då mister vi all interaktion, vilket kan vara viktigt i en mindre församling. För då får man se och prata med varandra och ta upp sina personliga böneämnen inför varandra, vilket vi nu gjort via Zoom.

Helsingfors: Vi har prövat oss fram med olika modeller. De två första söndagarna hade vi bandade andakter som vi sände via Facebook. I dag hade vi en gemensam gudstjänst med Baptist- och Metodistförsamlingarna och den strömmades direkt på Facebook. På Skärtorsdagen

FÖRSAMLINGAR

hade vi ett experiment med att ha Getsemanestund med nattvard via Zoom där alla kunde delta i nattvarden i sina hem. Fördelen med Zoom är att vi får den interaktion som Markus Linde i Sundom redan nämnde. Vi har haft vår bön på tisdagsmorgonen via Zoom och det funkade väldigt bra så vi fortsätter med det.

Sibbo: Vi har inte gjort några egna gudstjänster eller andakter via nätet ännu, men vi får se hur vi gör framöver? De flesta ser på gudstjänster som finns på nätet. Jag brukar uppmuntra dem att se på någon av Missionskyrkans streamade gudstjänster (Borgå, Vasa, Ebeneser i Jakobstad...)

Ekenäs: Som tur är sänds det gudstjänster via radio och tv. De som har Facebook- / nät hittar nog massor med olika gudstjänster och andakter att titta på.

Vasa: Vi har inte fysiska möten utan vi producerar mycket från kyrkan, som sänds ut på nätet. Vi som gör gudstjänsterna är ljud- och bildtekniker, musiker och talare som kommer tillsammans och gör livesändningar. Vi har även kopplat ihop produktionen och haft delar på Zoom. Första söndagen som restriktionerna pågick hade vi planerat att ha vårt årsmöte, vilket inte blev av. Det håller vi sedan när läget tillåter och den gamla styrelsen får istället fungera såsom tidigare.

HUR KLARAR NI EKONOMIN?

Sundom: Vi har uppmanat till givande via församlingens konto och hittills har mars månad varit en av de bästa "kollekt"-månaderna, trots corona, eller tack vare, kanske? Såsom jag uppfattar vår situation så har vi många människor med samhällsviktiga funktioner och sådana som jobbar individuellt på företag, vilket jag bedömer som att de flesta av dem inte råkar i något större ekonomiskt trångmål på grund av krisen. Istället kan många arbeta hemifrån. Pensionärerna fortsätter sina liv och har sin vanliga ekonomi såsom de hela tiden haft det.

Helsingfors: Vi är beredda på att ekonomin kommer att påverkas. Hittills har vi skapat kontakter och försökt bygga upp verksamheter som fungerar och inte berört det ekonomiska så mycket. Men via mejl uppmuntrar vi till givande via bankkontot.

Sibbo: I vår församling brukar många ge via nätbanken.

Vasa: I skrivande stund har det inte kommit rapporter om någon krissituation. Vi påminner våra medlemmar varannan vecka i veckobrevet som sänds ut per mejl att det finns möjlighet att ge gåvor/ tionde via bank direkt till kontot. Fortsätter undantagslagarna kan det på lång sikt påverka ekonomin.

VAD TROR DU HÄNDER I DIN FÖRSAMLING OM SITUATIONEN PÅGÅR ÄNDA TILL ÅRETS SLUT?

Sundom: Jag tror det är svårt att veta vad som händer om det här fortsätter. Med de åtgärder vi gjort i Finland har jag dock svårt att se att det här skall pågå till årets slut. Om det mot förmodan skulle fortsätta så kan det naturligtvis bli så att pastorn måste få en justerad arbetsbeskrivning. Vi får mer självårdssamtal till följd av att människor inte får röra sig lika fritt och spenderar mer tid hemma, vilket också kan ha positiv effekt. Kanske pastorns anställningsprocent måste minskas då det inte finns arbetsuppgifter nog...

Helsingfors: Det mest troliga är att vi fortsätter så här till slutet av maj och så blir det sommar och i september borde läget vara något så när normaliserat. Men om det fortsätter så måste vi jobba ännu mera med sociala medier och verktyg som Zoom, bygga upp fungerande smågrupper som kan stöda deltagarna i vardagen och då blir pastornas roll att stöda dessa grupper.

Sibbo: Då behöver vi tänka över om vi kan börja ha samlingar via nätet (Zoom, Meet eller liknande).

RÖSTER FRÅN MKF FÖRSAMLINGAR:

"Jag har nog tänkt att vi kunde träffas online, men det är tyvärr många äldre personer i församlingen som upplever att det är svårt. Men vi har kontakt via WhatsApp och vi ringer till varandra".

"Vi fortsätter med gudstjänster, bönemöten, styrelsemöten och hemgrupper som normalt, dock via Zoom. I och med att vi inte har anställda eller betalar lokalhyra, så är ekonomin helt i skick. Ifall det fortsätter till årets slut fortsätter vi med videomöten. Det som har blivit borta (tyvärr) är nattvarden. Vi har inte gått in för nattvard på distans. Några fördelar: det är till och med lättare att få ihop ett bönemöte när det görs via Zoom. Tröskeln för att vara med på en gudstjänst är lägre (för nya, eller sådana som vill bekanta sig)".

Kan det komma något gott ur coronakrisen?

Varje fruktansvärd kris i samhället har oftast också lett till justeringar och nya upptäckter som hjälpt oss framåt. En del av MKF:s församlingsledare har svarat på frågan som På Väg ställt dem: Kan det komma något gott ur denna kris, och i så fall vad?

MARKUS ÖSTERLUND, FÖRSAMLINGSFÖRESTÅNDARE I ANDREASKYRKAN I HELSINGFORS

Jag är helt övertygad om att det kommer att komma mycket gott ur det här. Jag tycker att vi redan kan se det. Många församlingar kryper nu ut ur sina kyrkobyggnader och börjar strömma gudstjänster och sätta ut mycket material på sociala medier. Vi har fått en spark i baken och börjar göra sådant som jag nu inser att vi borde ha gjort mycket tidigare. Det här leder till att många som inte annars har kontakt till våra kyrkor nu börjar få det. Läste i Aftonbladet en kolumn av journalisten Britta Svensson där hon skriver: "Jag upplevde mig vara vid vägs ände, som om ingenting annat skulle hjälpa. Än att be en bön". Frågan som återstår är om vi församlingar är beredda att ta emot dessa människor som nu söker efter svar. En annan positiv sak är att pastorerna i MKF-församlingarna hade en första Zoom diskussion i fredags och vi kommer att träffas igen nästa vecka. Visst har vi haft kontakt också tidigare men de redskap som Teams, Zoom och andra videokonferenssystem erbjuder är någonting som vi borde utnyttja mycket mer.

BARBRO ÖSTERBERG, PASTOR I FRIFÖRSAMLINGEN I SIBBO

Ja det kommer det säkert! Åtminstone kommer tacksamheten och glädjen att vara stor när vi igen får träffas på riktigt och ha gemenskap, fira nattvard tillsammans, med mera. Det är nog en större hand som leder världens gång och vill att människor skall förstå att de inte har kontroll över allt, att det finns en Gud som vill att man vänder sig till Honom.

MARIA NIKANDER, PASTOR I MISSIONSKYRKAN I EKENÄS

I bästa fall kan gemenskapen fördjupas och oväsentligheter falla bort. Människorna kanske uppskattar församlingen mera efter att denna paus hoppeligen i nåt skede tar slut. Jag personligen och många med mig har haft mera tid att umgås med familjen, då alla distansarbetar och studerar hemma. Män, både kristna och icke kristna, kan få sig många tankeställare av detta. Också takten i samhället

stannar av och vi hamnar att stilla ner oss litet, vilket ger oss tid att tänka litet djupare. Var har vi vår yttersta trygghet? Alla djupa existensiella frågor kanske kommer upp till ytan. Det är en bra tid för församlingen att få vara salt och ljus i den mån det just nu är möjligt! När mycket omkring oss skakar, så tillhör vi kristna ett rike som inte kan skakas. I denna coronakris får vi också tro att Herren luttrar sin församling.

MARKUS LINDE, PASTOR I MISSIONSKYRKAN I SUNDOM

Eftersom familjer naturligt får mer tid tillsammans så kan detta skapa tid för dem att komma närmare varandra. Faderns roll blir mer aktiv och männen måste på ett naturligt sätt ta mer ansvar hemma, vilket kanske också leder till att de vågar ta mer ansvar för församlingen. Sedan tror jag också att mammorna får en möjlighet att knyta djupare band till hela sin familj. Vidare tror jag att coronasituationen gör skörden mogen, eftersom vår bekvämlighet och trygghet ifrågasätts. Då mjuknar människors hjärtan och man börjar fundera på livets frågor och där har vi som församlingar ett "smashläge", när samtalerna öppnas. En stor väckelse kan komma ur denna kris, men frågan är om vi är redo att ta hand om väckelsen? Är de äldre villiga att verkligen släppa taget och ge över till en yngre generation som går i bräsch för den väckelse som kommer?

KENNETH NYGÅRD, SEKRETERARE I MISSIONSKYRKAN I VASA

Till det yttre har den här krisen fått oss som församling att aktivera oss genom att tänka utanför det normala och ta i bruk elektroniska och digitala hjälpmedel. Det är något som nog varit på agendan tidigare men som vi inte desto mera tagit i bruk. Den uppsökande verksamheten handlar för tillfället om att de som söker en gemenskap kan hitta den via online gudstjänster. Enligt statistiken på hemsidan är det ganska många fler jämfört med tidigare som besöker våra sidor. Det viktigaste nu är att församlingsmedlemmar håller kontakt genom telefon och sociala medier. Att verkligen våga ringa till någon som man tänker på.

FÖRSAMLINGAR

STEFAN LÖV

Låt oss leva i nätet och göra det bästa av det!

I Ebeneserkyrkan i Jakobstad har vi som alla andra ställt in alla fysiska möten. En handfull personer möter upp till bön dagtid en gång i veckan, men det annonseras inte. Vi håller gudstjänst varje söndag via vår egen Youtube-kanal och det har varit uppskattat. Vi är välsignade med människor som har både överlåtelse och teknisk kompetens, så vi har fått gudstjänsterna att bli helt bra i livesändningarna.

Annars är det "business as usual" på många sätt, livet går vidare och vi har kontakt med människor via telefon och sociala medier i stället för att hälsa på varandra. Äldste och pastorer sköter själavård och liknande situationer, som vanligt, men fysiska besök görs endast om det är absolut nödvändigt. Ungdomssamlingarna och barnverksamheten har också flyttat ut till sociala medier där vårt ungdomsteam

och barnledare gör andakter av olika slag som delas på Instagram och Facebook och/eller Youtube. Via Messenger, hålls styrelse, äldste och andra teamsamlingar.

I Ebeneser sker 75% av givandet till församlingen via nätet och det har inte ännu ändrat. Resten kommer på söndagsmöten så det avgörande är hur folk fortsätter att ta ansvar för den biten. Vi informerar och uppmuntrar till regelbundet givande via vårt rundmejl i första hand. Vi har två församlingar som hyr in sig i vår egen byggnad eftersom vi inte själva är där på söndagar och de hyresinkomsterna försvinner nu eftersom de betalar per möten de håller, och det kommer ju att kännas.

Jag tror att församlingen kommer att gå starkt ur det här eftersom jag tror att enskilda kristna kommer att komma djupare in i sin relation med Herren under den här tiden. Om vi inte söker Honom nu, i bön och bibelstudier, och letar efter alternativa och kreativa vägar att nå ut med evangeliet, så kommer vi aldrig att göra det. Vi behöver förstå att människor i samhället kommer att vara mera öppna än någonsin efter något hållbart som inte kan skaka när allting annat skakar. Detta kan vara efterkrigstidens bästa läge för den kristna församlingen!

Vad gäller församlingsverksamheten kan vi nog hålla på så här ganska länge med alternativa lösningar. Problemet är att om det blir långvarigt kommer hela samhällsstrukturen att påverkas så mycket att vi kommer att få sätta om fokus på de effekter som långtidsarbetslöshet och familjer som kraschar kommer att förorsaka.

h Stefan Löv

Det går att göra mycket via en vanlig mobiltelefon!

I Borgå är det i linje med vad som redan skrivits av kollegerna. Alla offentliga samlingar är inställda. Sammanträden och planeringar sker via epost, Skype, Whatsapp, Zoom, Lifesize eller vanlig telefon.

Gudstjänster, andakter, bibelstudium sänds live via Facebook (FB), och där finns filerna kvar för de som vill titta senare. Också de som inte har ett konto på FB kan se sändningarna. Vi har inte så stora resurser just nu till bra teknik för ljud och ljus, utan gör det väldigt enkelt via en vanlig mobiltelefon. Vi har fått respons att det hörs och syns tillräckligt bra. Bönesamling har prövats via Zoom. Barnen har en gång haft en egen andakt i början på söndagssändningen, och det fungerade så pass bra att ett barn hade försökt blåsa ut ljusen hemifrån 😊.

Hur församlingens ekonomi påverkas återstår att se. Vi har sänt ut uppmaning 'be och ge' för att citera en god vän. Om några månader vet vi mera.

Det goda i allt detta är kanske att vi lär oss nya sätt att kommunicera, och att verkligen ha kontakt med varandra. Och det är fint att se att live- sändningarna fungerar och når fram, också till människor som inte annars skulle komma till kyrkan. Vi har fått respons mest från Nyland, men även från Kanada och USA, vilket var litet spännande. Men främst är det fint att se att den egna församlingen tycker det är viktigt med att bibehålla rytmen med kl 11 på söndag. På nåt vis tycker vi (jag) att det är ett mervärde att sända live, istället för att ha ett bandat möte. Kanske deltagarna känner sig mera 'med' då de vet att det är direktsändning? Bättre kvalitet skulle det ju bli med bandning, mixning och redigering, men de resurserna och kunskaperna har vi inte just nu.

varm hälsning från Roger

FÖRSAMLINGAR

Anette Nyman, pastor i Purmo baptistförsamling

Visst går det att bygga församling på landsbygden!

Här kommer en hälsning från Purmo baptistförsamling som efter en tid av förändring och tilltal från Herren nu söker ny pastor.

De senaste åren har Zionkyrkan i Purmo sett glädjande saker ske i församlingen och enligt församlingens styrelseordförande Rabbe Ede finns en vilja och en tro att gå vidare med skördearbetet.

- Vi har i dag en god gemenskap och en öppen atmosfär. Visst föder det tillförsikt när unga personer och familjer kommer med. Vi tycker också att vi fått samstämmiga tilltal från Herren om en utveckling och en framtid i Purmo. Det har vi hört flera gånger, säger Rabbe.

För ungefär fem år sedan stod församlingen inför ett val: att lägga ner eller att söka en medarbetare. De aktiva bestod av cirka 15 personer och knappt några barn alls. Valet föll på att söka medarbetare och Anette Nyman började jobba i församlingen. De senaste åren har flera nya familjer aktivt engagerat sig i församlingen och

det är mer bön än på många, många år, enligt Rabbe. Ungefär 15 barn deltar regelbundet i söndagsskolan.

Samtidigt pågår en process som innebär nya sätt att tänka och se på saker. Rabbe talar om en gemenskap och en framtidstro som också syns vid mat- och kaffeborden. Efter gudstjänsterna äter man ofta tillsammans.

- Maten har öppnat för en dialog och vi ser att folk inte har bråttom utan sitter kvar längre och längre. Och så innebär matserveringen att det är enklare för barnfamiljer att komma till kyrkan.

Anette Nyman kommer i sommar att flytta till England där hennes man redan bor och arbetar. Och när Purmo nu ser sig om efter en ny pastor är utgångspunkten att anställningen är deltid och att pastorn börjar jobba i höst.

BANAR VÄG MED BÖN OCH FASTA

Församlingen började året med bön och fasta några lördagar och det här fortsätter man nu med. Man ber redan för den nya pastorn och det andliga skeende som väntar.

Att bygga församling på landet innebär enligt Rabbe alla möjliga utmaningar.

- Men visst har en landsortsförsamling möjlighet att utvecklas. Vi vågar tro att Guds rike ska komma och vi ber om det.

För Anette är Purmo en plats med djupa rötter; generationer som har bett, människor med starka kallelser och det hon beskriver som en djup brunn.

- Brunnen är fortfarande i behov av arbete.

Men den är djup. Det finns en enorm potential och ett mandat nerlagt i församlingen.

Enligt Anette väntar många spännande utmaningar.

Men den som kommer till församlingen ska inte förvänta sig att det blir helt enkelt.

- Men det är en guldplats att vara på. En plats där Herren tränar människor och sänder ut människor.

När Anette skulle börja sin tjänst i Purmo såg hon en bild av en åker som var redo för skörd och en traktorväg till åkern.

-Och det var som att Herren pekade på vägen. Att mitt uppdrag kanske inte handlar om att skörda utan om att göra vägen till åkern framkomlig. Jag upplevde att vägen var igenväxt på något sätt.

När hon nu ser tillbaka på åren i Purmo ser hon en församling som i dag verkligen tror att Herren kommer att göra saker.

NU SKA EN NY FAMILJ BYGGA

Under tiden som Anette jobbat i Purmo har nya bilder och drömmar kommit. Mycket av det har handlat om familj och att det kommer nya familjer som bygger på samma grund men på ett nytt sätt. Anette tolkar det som att människor som kommer in i församlingen lever i ljuset med varandra, och öppet och ärligt bygger gemenskap och familj.

- Jag upplever att min tid i Purmo är över för den här gången i alla fall. För det har kommit nya familjer och jag är inte familjefadern utan det är någon annan.

Anette påpekar att det inte var hennes idé att hon skulle bli sänd till Purmo.

- Men Herren sänder och det är spännande. Jag väntar på kuvertet som säger: "här är nästa uppdrag".

Text och bild: IDA- MARIA BJÖRKQVIST

Gemenskapsdag

Missionskyrkan i Billnäs

"Vi söker en församlingsarbetare som bär på en kallelse att vara med och bygga Herrens församling i Billnäs!"

Alldeles innan Finland och Nyland stängdes för resor och verksamhet på grund av coronaepidemin så hann Missionskyrkan i Billnäs med vårens årsmöte, 15 mars.

Antalet medlemmar var vid årsskiftet 30 varav de flesta är utspridda i Västnyland och övriga världen, så kärngruppen består av en ganska liten, men mycket trogen och aktiv skara. Alla i styrelsen återvaldes, Bjarne Rönnqvist som ordförande och Mats Lillqvist, Gun Nylund, Jörgen Österberg, Kim Österberg och Ulla Österberg. En tillbakablick över året som gått visar på ett flertal intressanta och givande projekt. Under vårterminen hade församlingen ett flertal besök av internationella bibelskolan Apg29 som då hölls på Sjömansro.

Församlingen var också mycket engagerad i bibelskolan och kontakterna ledde bland annat till en vänförsamlingskontakt i Cunit, söder om Barcelona i Spanien som några församlingsmedlemmar besökte under hösten. Missionsförsamlingen i Cunit är en liten men växande grupp i den lilla kuststaden.

I november deltog församlingen i Staksetkampanjen som frikyrkorna i regionen gemensamt ordnade i Karis och Ekenäs.

Förutom gudstjänster och bönesamlingar hölls för tredje året i rad Öppet hus en lördag i augusti då drygt 100 personer besökte kyrkan, de flesta för första gången. Ett fint tillfälle med många nya kontakter och goda samtal.

Årsmötet beslöt att fortsätta stödet till MKF:s missionsarbete, Evangelistmissionen och 10e av 10e.

Utmaningarna framöver är främst att få en ny pastor-/ församlingsarbetare, gärna redan från hösten, som bär på en kallelse att vara med och bygga Herrens församling i Billnäs. Missionskyrkan i Billnäs är som glesbygdsförsamling till stora delar i en pionjärsituation. Bjarne Rönnqvist, som tills vidare ansvar för församlingen på distans och deltid, besöker Billnäs månadsvis.

BJARNE RÖNNQVIST

Sibbo Friförsamling

God och hoppfull stämning i Gesterby

Söndagen den 15 mars 2020 var Sibbo Friförsamling samlade till årsmöte. Vi visste inte då att det var sista gången på länge som vi kunde vara tillsammans i Missionshuset.

Stämningen var god och hoppfull. Vi gick igenom de sedvanliga ärendena, samtalade och bad för coronasituationen som just då var aktuell ute i världen och i Finland.

Vi hade en gedigen planering inför våren och sommaren men anade att det mesta av planeringen inte skulle bli av om situationen med coronaviruset skulle ändras i Finland.

Vi bad också om beskydd för Finland!

Församlingen önskar alla Guds frid, närvaro, beskydd och ledning under den här speciella tiden vi nu lever i. En tid att söka Gud, vända sig till Honom och gå Hans vägar.

Var välsignade!

Sibbo friförsamling (Barbro Österberg, pastor)

Sommarens lägerverksamhet

Läger hör sommaren till för många barn och unga, men hur det blir denna sommar vet ingen ännu. FMU förbereder sina läger som om de kan hållas och vi väntar till slutet av maj innan definitivt beslut görs. Om regeringen lättar på samlingsförbudet så håller vi läger som vanligt, annars måste vi fundera på andra lösningar som till exempel att ordna helgläger under hösten. Bästa sättet att följa med situationen är att besöka FMU:s hemsida, FMU:s Facebooksida eller FMU:s Instagramsida regelbundet för att följa med hur situationen är. FMU kommer att skicka ut informationsmail till dem som varit på läger förra året när vi vet mera om hur sommaren blir.

De planerade lägren i sommar är:

På Fritidsgården

Sommarskoj 1 16 juni – 19 juni

Sommarskoj 2 23 juni – 27 juni

Sommarskoj UNG – (datum ännu inte bestämt)

På Sjömansro

Barnläger (7-12år) 22-25 juni

Läger för ledare 25-28 juni

Familjeläger 16-19 juli

Tonårsläger (13-17år) 27-31 juli

Ungdomsweekend 31 juli – 2 augusti

LedarAkademin

Hösten 2019 påbörjade FMU en ledarutbildning för unga ledare vid namnet LedarAkademin. LedarAkademin innehåller 7 obligatoriska fortbildningshelger samt praktiskt tjänande. Tanken är att man när som helst ska kunna påbörja utbildningen. När man går LedarAkademin får man även rabatt på vissa läger och utbildningshelger. Dessutom får varje studerande en mentor som finns där som ett lyssnande öra och ett bollplank under hela utbildningen. LedarAkademin riktar sig till dig som är 15 år eller äldre. LedarAkademin är ett ypperligt tillfälle att växa in i ditt ledarskap och få en god grund för att leda andra och att själv växa som lärjunge.

Vill du veta mer kan du gå in på www.fmu.nu och klicka på LedarAkademin. Längst ner på sidan kan du även anmäla dig till utbildningen om den verkar som något för dig. Har du ytterligare frågor kan du ta kontakt via epost: alan.kongari@gmail.com

Öppet brev av Maria Pettersson gällande Kristendomsskolan (KDS) och Midvinterveckan (MVV)

Angående lägerplaneringen har KDS (Kristendoms- och Bibelskola) planeringen kommit en bit på vägen redan. Vi som sitter i planeringsgruppen för i år är Mats Björkman, Karl Granberg, Markus Linde och Alan Kongari som representanter från Missionskyrkan och Mikael Kallman, Jan Edström, Mikael Nilsson, Daniel Victorzon och undertecknad från Baptistsamfundet.

På vårt senaste möte konstaterades att vi eventuellt tvingas tänka om med KDS på grund av den pågående pandemin. Därför har vi börjat spåna i en eventuell plan B där ungdomarna åtminstone skulle få undervisning även om själva lägergemenskapen, livet och hela känslan av att befinna sig på läger skulle tas bort. Men hoppfulla som vi är räknar vi med att kunna hålla KDS som planerat i sommar, den 10-19 juli på Hummelholmen.

Planeringen för Midvinterveckan (MVV), har också påbörjats. Vissa av er kanske tycker att det är tidigt att börja planera ett nyårsläger i mars, men om sanningen ska sägas är vi ganska sent ute med att påbörja allt som skall göras och färdigställas inför nyår. Planeringskommittén, eller PLANKO som vi kallas, består i år av undertecknad som lägerchef, Mirjam Lidman, Eino och Sannah Valkola, Simone Schmidt, Benjamin Salo och Per-Richard "Pricken" Levälähti. Förutom dessa underbara människor verkar det även vara så lyckligt att vi kan få extra hjälp och stöd av Mats Björkman och Karl Granberg i bl.a. teologiska funderingar och frågeställningar.

Jag har tidigare i olika sammanhang varit glad över människor som vill engagera sig, men jag märker att jag nu i egenskap av lägerchef blir ännu gladare över hängivna människor som kan tänka sig att hjälpa till på olika sätt. Det underlättar så enormt! Det finns ju nämligen en hel del olika områden där en liten planeringsgrupp behöver hjälp för att driva igenom ett läger som riktar sig till hela Svenskfinland och Guds rike.

På tal om Guds rike har jag tyvärr inte haft förmånen att besöka alla era församlingar, men jag har en trevlig föreställning om att alla Missionsförsamlingar består av öppna och kärleksfulla människor som besitter en mångfald av erfarenheter och förmågor. Nu låter det kanske som att jag försöker smickra in mig hos er, men det råkar faktiskt vara så att jag nästan bara träffat på fina människor inom Missionskyrkan. Men jag känner inte alla av er ännu, så jag är medveten om att det kanske är en glansbild jag har.

Det är först nu de senaste åren som jag blivit mer bekant med församlingarna inom Missionskyrkan. Vissa enstaka personer har jag, sedan KDS sammanslagningen med baptisterna, haft en lång och uppskattad kontakt med. Därför är det glädjande att få bli mer bekant med era församlingar också. På tal om läger och speciellt med tanke på KDS skulle jag vilja uppmuntra er att ta er tid att komma ut till Hummelholmen i sommar! För det första är det en vacker plats, men det är inte huvudorsaken till att jag önskar att ni kommer. Jag har hört att vissa ungdomar ser Humle som sin församlingsgemenskap. Jag kan tycka att det är någonting fint i det och samtidigt någonting ledsamt.

En gemenskap dit ungdomar kan komma några år i rad under en vecka på sommaren för att möta Gud och lära känna honom är ingen församling och det är inte tillräckligt. Men! På Humle och i verksamheten som ordnas finns det mycket lärdomar för oss i församlingarna att plocka med och ta till vara förutsatt att vi vill utmanas och utvecklas till en ännu mer levande gemenskap med varandra.

Jag vill med andra ord inbjuda er till Humle för att skapa möjligheter för ungdomarna att få kontakt med er och med lokalförsamlingarna. Ett sätt för er att ta vara på denna möjlighet är att komma med som ledare på läger. Vi behöver ledare och jag vill med värme välkomna dig med. Om du inte har möjlighet att komma med som ledare finns det även möjlighet att besöka oss på vår besöksdag eller komma och

delta i avslutningsgudstjänsten. Om du inte alls har möjlighet att komma på KDS kan jag erbjuda Midvinterveckan! MVV ligger lite längre fram i tiden, men vi kommer att behöva ledare och ansvarspersoner till nyårsläggret också.

Om du vill engagera dig i något av dessa läger får du gärna höra av dig till mig direkt eller någon i planeringsgruppen för respektive läger. Tillsammans hittar vi en plats där du kan känna dig som hemma!

Tack för era böner och er tid.
Jag hoppas vi ses och hörs snart!

Mvh, *Maria Pettersson* Lägerchef för KDS
(Kristendoms- och Bibelskolan) och Midvinterveckan

HEMBUD

Gotthard (Gotti) Hindsberg, Sibbo

insomnade fredagen den 20 mars och fick gå in i den eviga vilan. Han var född den 2 maj 1923 och skulle alltså fylla 97 i år. Gotti, som han allmänt kallades, var född i Gesterby och blev hemgården trogen, utom de sista nio åren då han vårdades på Servicehuset Elsie i Nickby.

Han berättade en gång för mig att när han var vid fronten i kriget, lovade han Gud, att om han kommer levande hem, ska han följa Jesus resten av sitt liv. Om han redan då var en Jesu lärjunge vet jag inte, men han och hans hustru Brita blev medlemmar i Sibbo Friförsamling den 25 april 1948. Gotti var alltså medlem i församlingen i 72 år. Under åren hade han många uppgifter i församlingen, mest som ledamot i styrelsen, en period också dess ordförande. Han utförde också många praktiska uppgifter.

Gotti var bibelkunnig, filosof och humorist. Vi hade många teologiska samtal; om Guds Ord, om etik och moral och inte minst om himlen och evigheten. När vi en gång kom till honom på Elsie och han såg oss i dörren frågade han innan vi hann hälsa "när börjar tusenårsriket"? Sannolikt hade han funderat på det. I ett samtal med en församlingsmedlem om himlen, ville Gotti veta hur det är där. Han fick till svar "den som lever får se". Gotti svarade "nej, den som dör får se".

Vi minns Gotti med glädje. På samma gång som vi kommer att sakna honom, unnar vi honom den härlighet som han nu får uppleva efter alla år av längtan.

Gotti sörjs av dotter Birgitta och hennes man Robert med barnen Karolina och Fredrik, av sonen Björn (Nalle) med hustru Maria och av framlidna sonen Oles barn Jenny och Joel med familjer.

Frid över Gottis minne!

Gitta och Olof Göthelid

Sjömansro

Under senaste år utgjordes verksamheten på Sjömansro bland annat av Bibelskolan Apg29, många kristna sommarläger, församlingsweekender, några sångkörsläger, sportweekender, familje- och släktträffar samt uthyrning av rum. Verksamhetens innehåll har utvecklats i rätt riktning och allt såg bra ut också inför år 2020.

Ekonomi har i stort sett fungerat rätt hyfsat, mycket tack vare generösa bidrag från Sophie von Julins fond samt Brita Maria Rehnlunds stiftelse. Tyvärr slukar de ständiga (oftast plötsliga och nödvändiga) reparationerna och byggnadsåtgärderna det lilla plus som annars kunde uppnås.

Det verkar finnas en allt större efterfrågan av platsen och nästan varje weekend har under 2020 varit reserverad. Tyvärr har också Sjömansro drabbats av coronakrisen. Alla inbokade grupper under våren har avbokats och hur resten av sommaren och hösten blir, vet ingen.

Vi ser trots allt med tillförsikt på framtiden!

APG29- HÖSTEN 2020 PÅ SJÖMANSRO

MED GLÄDJE OCH TACKSAMHET SER VI TILLBAKA PÅ BIBELSKOLAN SOM HÖLLS
PÅ SJÖMANSRO, I BÖRJAN AV ÅR 2019. PLANERINGEN AV APG29 (2020) PÅGÅR,
ÄVEN OM OSÄKERHETEN OM DEN KAN FÖRVERKLIGAS ÄR STOR.

ÄR DU INTRESSERAD AV ATT GÅ PÅ SKOLAN KAN DU KONTAKTA MKF (INFO@MKF.FI) SÅ FÅR DU MER
INFORMATION. DEFINITIVT BESLUT OM SKOLANS FÖRVERKLIGANDE TAS ALLDELES I BÖRJAN AV JUNI.

Personligt om coronasituationen i Ecuador

ESTHER MOREIRA

Missionskyrkan i Finland har tidigare haft ett långvarigt samarbete med Pactokyrkan (Förbunds-kyrkan) i Ecuador. Det har gjorts många missionsinsatser på olika håll i landet av finlandssvenskar under tidigare år. En liten men inspirerande återknytning har under det senaste året gjorts tack vare Apg29 (missions-, bibel- & ledarträningsskolan) som hölls på Sjömansro i början av år 2019. Esther Moreira, en av de ansvariga ledarna på Apg 29- skolan, som hölls på Sjömansro, beskriver situationen som de just nu finns i. Läget i Guayaquil, där Esther bor, verkar vara det område som drabbats hårdast i Ecuador.

Hej alla vänner i MKF, Finland!
Vilken välsignelse att få veta att våra syskon i Norden tänker på oss! Situationen blir bara svårare och svårare. Gällande våra ungdomar, från Ecuador, som var på Apg29 i Chile och Argentina, så sitter de fortfarande fast i Chile. Ambassaden har kontaktat dem och det kan vara möjligt att de återvänder med ett hjälpflyg, men det finns fortfarande inte något datum för detta.

Det råder en jättestor brist på läkemedel här. Det finns trossyskon i församlingarna som är sjuka, men de får inte tillträde till sjukhusen. Bara om de har andningssvårigheter kan de eventuellt få komma till mottagningen.

I min egen familj gick vi igenom en svår period för ett par veckor sedan. Fem av oss blev sjuka med feber och huvudvärk, vilket inkluderade två barn på 3 och 4 år. Tack gode Gud att de är bra nu! Det kan också ha varit denguefeber, eftersom den är mycket utbredd här.

Den här veckan har min svägerska skickats till sjukhuset för att ta coronaprov. Alla dessa provtagningar är dyra. Att ta ett coronaprov kostar 200 dollar, eftersom myndigheterna bara gör det gratis på dem som är sjuka, i slutstadiet.

Nu ber vi för min bror Jonathan, som har andnöd och är väldigt dålig. Tyvärr tog de inte emot honom på sjukhuset, istället får hans fru göra allt vad hon kan och sköter honom nu hemma. Det är inte mycket vi kan göra, för sjukhusen tar inte emot någon och på privatsjukhusen kostar det tre gånger så mycket mot vad det gör på de offentliga sjukhusen.

En syster som heter Jenny Viviana, hustru till Ricardo González, är gravid och ska snart föda. Men hon kan inte göra det på det allmänna sjukhuset. Jag försöker nu samla in pengar för att hjälpa henne så att hon kan komma till en privat klinik.

Barnhemmet i Gambia

Mina vänner i Finland, behoven är tusenden! När mina syskonbarn blev sjuka med hög feber, fick ett av dem kramper och blev livlöst i flera minuter utan att reagera. Pengar eller inte spelade i det fallet ingen roll för vi kunde ändå inte köpa någon medicin för att motverka covid19. Det enda vi hade var Gud! Han är den enda vi kan vända oss till. Bara Gud kan befria oss!

All hjälp är naturligtvis till nytta för att köpa medicin och mat, men snälla vänner: sluta inte att be! Det är det värdefullaste som ni kan ge oss.

Må Gud ge visdom till sitt folk och återgälda dem som tänker på sina syskon!

Gambia besök

Ett besök av Abou Camara från Gambia har funnits inplanerat under det senaste året. Tyvärr verkar det inte vara möjligt att genomföra under hösten 2020, såsom tidigare planerats.

I en kort hälsning från Gambia, beskriver Abou situationen som oerhört svår på grund av att landet "stängts ner" på grund av coronan. Det har lett till att priserna rusar i höjden. Det mesta av maten importeras från andra länder, vilket i nuläget skapat dessa problem. "Att få ihop mat för våra 100 barnhemsbarn är mitt största vardagsbekymmer just nu"- skriver Abou Camara.

Terece och Richard Dilworth

För en del 60-plusare är Terece Dilworth (fd. Andersson) välbekant. Hon är uppvuxen inom dåvarande Fria Missionsförbundet, med allt vad det innebar av att vara en engagerad och aktiv deltagare i de olika barn- och ungdomsläger som anordnades. På Väg har bett Terece om en kortfattad presentation och tillika en tillbakablick på sitt liv, eftersom vi kan anta att det är rätt många inom Missionskyrkan i Finlands verksamhetsområde som knappast känner till munsalabon som blev missionär i en avlägsen del av världen, långt, långt bort från "Sveden".

BAKGRUND

Jag heter Terece Dilworth, gift med Richard sen januari 1981. Vi har fyra barn, Samuel som bor i Paris, Daniel och Benjamin, båda i Winnersh, England och Hannah med familj i Bryssel. Samuel är förlovad med Teodora från Rumänien och Hannah är gift med Jonathan från Tyskland. De har två flickor, Louisa, nästan 4 år och Emilie, nästan 2 år. Jag växte upp i Storsved, Munsala, Richard i Dungannon, Nordirland. Richard växte upp i ett kristet hem och kom till tro som tjugoåring.

LÄNGTAN VÄXER STEGVIS FRAM

Mina föräldrar var också kristna och jag blev själv frälst när jag var åtta år. Vi hade ofta missionärer på besök hemma hos oss och alldeles från en tidig ålder ville jag bli missionär. Jag tyckte det var hemskt att höra om folk från andra länder som inte fick höra om Jesus och Hans kärlek! Jag kom så småningom att tro att det var Herren själv som satt denna önskan i mitt hjärta, en önskan som följt mig hela min uppväxt och egentligen hela livet.

BIBELSKOLA I ENGLAND

Jag började så småningom fundera på studier vid en bibelskola. Eftersom jag är svenskspråkig och det inte fanns någon svenskspråkig bibelskola i Finland började jag tänka på andra ställen. Finland först, men det skulle i så fall ha varit på en finsktalande ort - rätt så jobbigt! Eller Sverige? Men det skulle ha varit ett annat land och en annan kultur. Varför inte England då med möjlighet att lära mig engelska samtidigt? Jag hade kontakt med Wycliffe Bible Translators på den tiden och bad dem rekommendera någon bibelskola i England. Jag fick en lista på några sådana och till slut valde jag vad som då hette Moorlands Bible College, numera Moorlands College, utanför Christchurch i södra England. Jag studerade där i två år. Det var där jag träffade Richard som redan hade studerat ett år då jag började, och vi gifte oss några månader efter slutförda studier.

BÅTMISSIONÄR I BRASILIENS DJUNGELOMRÅDEN

Så småningom reste vi ut som missionärer till Brasilien. Året var 1983 och vi hade en liten pojke, Samuel. Jag väntade också Daniel. De första fyra åren var vi i Sena Madureira i staden Acre i nordvästra Brasilien. Under de åren föddes också vår tredje son, Benjamin. Vi arbetade i en liten församling där och Richard gjorde många flodresor

för att predika Guds Ord till de många som bodde längs floderna. Efter en lite längre hemmaperiod i Nordirland, där vår dotter Hannah föddes, for vi med missionsorganisationen UFM Worldwide till Belém vid Amazonflodens mynning, där våra barn kunde gå i skola. Det fanns en skola för missionärsbarn och andra utlänningar där. Men vår önskan hade alltid varit att kunna arbeta bland isolerade människor längs floderna i nordvästra Brasilien och så småningom blev detta möjligt genom att en engelsk missionär som var lärare, Pamela Dickens, numera Dickens Alves, var villig att komma med oss till Tefé i Amazonas för att undervisa våra barn. Vi fick så småningom en båt med hjälp av donationer av kristna både i Finland och Nordirland och med den kunde Richard tillsammans med några andra män resa runt och stanna i de små byarna och predika "evangelium som är en kraft till frälsning för den som tror". Ibland kunde jag resa också men med fyra barn som behövde gå i skolan var det inte så ofta. Behoven var stora där, främst för bibelundervisning, men det fanns också många materiella behov. Vi hjälpte där vi kunde men vi har alltid trott att människors största behov är att lära känna Herren så det var alltid bibelundervisningen som var det viktigaste. Vi hjälpte också till i en liten församling i Tefé. Jag arbetade mycket med barn och ungdom och också bland kvinnorna.

Båten, Miss Ellen, som vi hade i Tefé, Brasilien

PASTORSPAR I NORDIRLAND

Sommaren 2006 kände vi att det var tid för oss att säga farväl till Brasilien och vi kom tillbaka till Nordirland där Richard var pastor i Dundonald Baptist Church, utanför Belfast. Vi stannade där i fem år, fem härliga år i en församling som växte och som senare blev vår utsändande församling. Under den tiden började vi tänka att vi kanske ännu kunde göra nånting på missionsfältet. Vi tittade oss omkring i Nordirland där det fanns, och finns, otaliga kristna församlingar. Vi for på semester ett par gånger till Frankrike och märkte snart att situationen där var helt annorlunda. Frankrike är ett fantastiskt land att bo i på många sätt, men knappt en procent är troende. De allra flesta säger sig vara ateister eller möjligen agnostiker. En del beskriver sig som katoliker men går sällan i kyrkan. Och vi satt i Dundonald där man inte behövde resa mer än högst nån kilometer för att hitta en församling som predikade Kristus! Det kändes inte rätt. Gud började tala till oss och efter mycket bön och samtal med vår missionsorganisation, UFM Worldwide, beslöt det att vi skulle resa ut till Frankrike som missionärer.

FÖRSAMLINGSARBETE I FRANKRIKE

Vi började med språkstudier i Albertville vid foten av Alperna, inte det lättaste när man börjar närma sig de sextio! Men så småningom började vi kunna prata med

folk och samtala med dem om Herren. Vi arbetade i en liten församling i Bourgneuf i Savoie i några år och senare i Guingamp i Bretagne ett par år. Vi har många fina minnen från de åren, samtal med människor som var ensamma, människor som behövde få höra om Herren, folk som satt vid vårt middagsbord och berättade om sitt liv, många som vi gav Biblar till, eller delar av Bibeln. Vi såg inte någon som kom till tro under denna tid men vi hade otaliga samtal om Bibeln och dess budskap, och Gud har sagt att Hans Ord inte ska vända tillbaka fåfängt så vi fortsätter att be för folket där.

KULTURSKILLNADER

Frankrike är annorlunda än Brasilien där alla trodde på Gud. Vi träffade aldrig någonsin en person i Brasilien som inte trodde att det fanns en Gud. Och ändå är de båda länderna lika - fulla av människor som behöver möta Guds kärlek och försoning från sina synder genom Jesus Kristus!

PENSIONÄRSLIV MED FOKUS

Nu har vi gått i pension och bor i Winnersh i England. Och även här är folk precis likadana, de behöver få höra Guds Ord. Någon har sagt att man inte blir pensionerad i Guds rike och jag håller med om det. Vi är i ett annat land och i en annan situation just nu (det är förresten alla andra nu också i och med covid-19!) men behoven

Église Protestante Évangélique in Bourgneuf, France, en dag när grannarna inbjöds för att lära känna församlingen och naturligtvis Jesus! Ett tillfälle till många goda samtal!

Teamevangelisation i Frankrike med en grupp kvinnor från församlingen i Bourgneuf (Frankrike) och Dundonald (Nordirland).

runtom är desamma, vårt jobb är fortfarande att leva för Herren och förkunna Hans gärningar där vi kan. Vi vet inte hur framtiden ser ut, men ett är säkert, vi känner Honom som aldrig ändras och som alltid håller sin kärleksfulla hand över våra liv. Bättre kan det inte vara.

TUFFA UTMANINGAR

När jag ser tillbaka på mitt liv så är jag otroligt tacksam för att jag fick höra om Jesus som liten. Jag är så tacksam för att Han har lett mig och hjälpt mig. Det kan var jobbigt att bo i en annan kultur och tala ett annat språk. Det kan vara svårt att lämna nära och kära när man far långt bort till ett annat land. Det kan också vara jobbigt för barnen som slits mellan olika kulturer. I Brasilien var det svårt med sjukvård och vi hade några fall när barnen var väldigt sjuka och behövde läkarvård som var minst en dagsresa från oss. Jag minns en gång när Daniel hade lunginflammation och senare fick magsår på grund av alla mediciner, han var sjuk i flera månader. Jag satt en natt med honom på sjukhuset och han var så svag så han inte ens orkade lyfta lakanet. Själv hade jag vakat med honom i veckor och var också slut. Jag tänkte att jag borde be för honom men jag var för trött.

Då kom jag ihåg att det fanns folk i våra hemländer som bad för honom och oss. Det var som om en tung börda lyfts från mitt hjärta och jag kunde sova en stund. - Du som känner nån missionär, be för honom/henne! De behöver det!

DET ROLIGASTE

Det som säkert varit den största glädjen, på de olika ställen vi varit, är nog de gånger vi suttit och samtalat om Herren med folk. Ibland har det lett till att någon kommit till tro, oftast inte. Men glädjen över att ha fått dela Guds Ord med nån har varit stor och helt säkert den drivande kraften att fortsätta. Även när det inte varit så lätt.

MITT RÅD

Är det värt att åka ut till ett främmande land och en annorlunda kultur? Absolut! Folk i alla länder behöver höra om Jesus. Men om du vill dela med dig av Guds evangelium till ett annat folk, börja där du är just nu! Tala med folk i din omkrets om Herren Jesus! De behöver Honom lika mycket som någon som bor på andra sidan jordklotet.

"Om du vill dela med dig av Guds evangelium till ett annat folk, börja där du är just nu!"

Post från

Pauline Stableford

Kära vänner i Finland och Sverige,

HALT! Jag vill stiga av! Så känner jag det ibland när coronakrisen bara fortsätter.

HALLELUJA – INTE CORONA UTAN KRISTUS REGERAR I VÄRLDEN! Med denna tröst kan jag leva vidare även när livet är så inskränkt.

Inga gudstjänster, inga bibelstunder, inga hemgrupper, inga trevliga kaffestunder med vänner, ingen möjlighet att bara ströva omkring i shoppingcentret, och så vidare.

I Sverige är det inte så strängt som för oss här i Tyskland, men jag tror det är hårt också i Finland. Vi som är över 70 kallas för riskgrupp och skall vara extra försiktiga. Hittills har jag själv varit i butikerna men nu vill en granne köpa livsmedel åt mig. Jag får ändå gå ut på en promenad varje dag.

När man inte kan träffas kan man ändå telefonera, och det gör jag flitigt. Ibland pratar jag en halv timme med någon som jag i kyrkan bara kort skulle hälsa på, så mindre är mer i så fall. WhatsApp använder vi också, enskilt och för hemgruppen.

Jag kan också ta mer tid för Gud, läsa Bibeln och be för hela situationen. Speciellt ber jag om väckelse i världen – att många skall stanna upp och fundera över livet och döden och förstå att Jesus vill frälsa dem. Hur det skall gå till vill inte jag bestämma, Gud har sina planer.

Med hjälp av en tekniker skall jag snart spela in en predikan som sedan kan höras och ses på Långfredagen av folk som går på rätt link.

Förresten! På spanska och italienska är corona namnet för krona. Vi känner den som bär KRONAN och har segrat över synd och död.

Vårhälsningar från Aten

Vi är tillsvidare kvar här i Aten, trots att många andra av våra utländska vänner har valt att åka iväg som följd av att de flesta flyktingcenter stängde sina dörrar på grund av coronaviruset. Vi har försökt att inte göra något förhastat beslut angående vår vistelse, istället ta en dag i taget och försöka be om Herrens vishet. Vi har haft utgångsförbud här i Grekland ända sedan 23:e mars, vilket innebär att vi kan gå ut bara om vi ska köpa mat, gå till banken eller motionera en stund. Då kräver polisen att man har fått en bekräftelse via sms och har med sig ID när man är ute. De flesta greker verkar ändå sitta hemma och vänta på att den stora virusvågen ska komma. Än så länge har man klarat sig undan den stora vågen, så även sjukhusen. Hege- Elise har anmält sig som frivillig sjukvårdspersonal ifall behoven blir större, detta efter att myndigheterna bad folk att ställa upp som frivilliga. Hon väntar ännu på svar från lokala sjukhuset.

Visst är det en överklig och många gånger oviss tid vi befinner oss i, men vi försöker att inte dränka oss för mycket i de negativa nyheterna utan istället försöka se hur vi kan använda tiden till något gott. Hege- Elise har börjat göra inköp åt våra grannar som är äldre. Hon har bakat bröd åt både oss och en del grannar för att sprida lite glädje. Vi försöker ge barnen en meningsfull vardag med skolundervisning och andlig fostran. Jag har alltid tyckt att hemskola låter intressant och har nu fått en något oväntad möjlighet att prova på det en tid. Vi försöker börja varje dag med en andakt tillsammans som familj. Skoldagen består sen ofta av 3 lektioner med läs- och skrivuppgifter och 2 lektioner med mera praktiska ämnen (matlagning, handarbete, musik, filmredigering och gymnastik). Det är egentligen en förmån att få möjlighet att investera mera tid i barnens inläring, med tanke på att många av deras värderingar just nu håller på att formas inom dem. Det känns värdefullt och som en bra investering.

Jag, Martin, fick lov att tänka om angående hur jag jobbar eftersom mitt arbete mest gått ut på att vara ute bland människor (i bibelstudie grupper och evangelisation etc). Jag har istället försökt ordna online bibelstudium (discovery Biblestudy som förkortas DBS) på Zoom varje vecka på engelska och farsi, men många av flyktingarna har tyvärr inte tillgång till varken dator eller bra internet, så det är inte någon idealsituation. Många av de mest utsatta kan vi just nu inte ha mycket kontakt med. Grekland befann ju sig i en flyktingkris på grund av Turkiets öppnade gränser just innan coronaviruset slog till, vilket ledde till att många flyktingar försökte ta sig över till Grekland. Den situationen håller ännu i viss mån på, fast den får mycket mindre uppmärksamhet i media. Det man just nu befärar

Bilden är tagen på Greklands nationaldag den 23:e mars. Då firade folk i Aten nationaldagen från sina balkonger, istället för att samlas inne i Aten för att se på den årliga militärparaden. Från vänster: Martin, Eliah (8 år), Hege-Elise, Kaleb (12år) och Rebecka (9år), katten heter Lala

är att viruset ska börja spridas bland flyktingarna. Det har också dessvärre konstaterats finnas smittade i åtminstone två av flyktinglägren utanför Aten. Dessa två läger har nu isolerats och ingen kan gå in eller ut. Myndigheterna har inte råd att testa alla i lägren, så istället stänger man portarna. Jag har två afghanska vänner som jag känner i ett av lägren och jag försöker ha daglig kontakt för att höra hur det går. I deras läger har myndigheterna ännu inte börjat dela ut mat till de ca 1700 flyktingar som bor där trots att det snart gått tre dagar sen dörrarna stängdes. Yousef som är en av mina vänner där skriver att de endast har tillgång till ägg och energidryck, förutom vatten. Be gärna för deras situation och att speciellt de kristna flyktingarna som är fast i lägren ska få vara ljus och hopp i en tid som denna och att deras tro ska få bli ett vittnesbörd för många flera som ännu inte förstått vem Jesus är!

Vi vet ännu inget om hur resten av våren och sommaren kommer att se ut för oss, förutom att vi planerar att vara i Finland och Norge på sommaren. Tidigare tänkte vi försöka komma till sommarkonferensen, men mycket har förändrats på kort tid och vi vet inte ännu om skolorna här kommer att öppna igen innan sommarlovet eller ej. Förblir skolorna stängda så kan vi eventuellt komma tidigare.

Vi önskar alla hus och hem en välsignad vår och vi tackar för Jesu seger över all sjukdom och död!

Martin och Hege-Elise Sandås med familj

Text och bilder: MARKUS LINDE

Till jordens tak, för Kristi skull

I slutet av år 2019 åkte Markus Linde, pastor i Missionskyrkan i Sundom, på missionsresa till Indien och Nepal.

TEAMRESA

Nu var den här, resan som jag väntat på i många år, att få göra. Att åka med Olle Rosenqvist till Himalaya och få se dem, folken bland vilka vi haft mission i över hundra år, med start i Indien och Sikkims bergsbyar. På resan från Finland skulle det bli jag, Olle Rosenqvist samt Kaj och Lisbeth Holtti. En något udda kvartett.

Det här är andra gången i mitt liv som jag åker på resa utanför Europa. Tidigare har jag rest mycket till Indien och Himalaya genom olika rese- och matprogram i TV, men inget går upp emot att faktiskt vara på plats. Efter ett flygplansbyte i Delhi och någon timmes flygresa börjar planet sin nedstigning mot Kathmandu flygplats. Planet cirklar runt tills jag plötsligt ser bergstoppar på båda sidor och sedan hustak. När det ser ut som att vi ska landa mitt på någons hus, slår hjulen fast i marken. Väl ute på flygplatsen möts vi av Dawa och Indra som kör oss till hotellet där vi skall bo.

KÄRT ÅTERSEENDE

Redan samma kväll när vi sitter i hotellets enkla restaurang med Dawa och Indra kommer hotellets ägare in och ser Olle Rosenqvist. Det blir till en lång sits långt in på natten där det talas om livet och tron. Det är inte sista gången under resan som detta händer! Vid flera tillfällen känns Olle och Dawa igen på hotellet och på Kathmandus gator, bland rika och bland fattiga. Det märks att dessa män investerat mycket i människorna som de möter, lyssnat på dem och hjälpt dem och jag känner mig trygg tillsammans med dem i det stora vimlet.

PÅ LIVSFARLIGA VÄGAR

När vi skall vidare upp till byn Pahlu, Solukhumbu i Mt Everestregionen är alla flyg fullbokade. Vi har kommit dit precis efter monsunen och alla bergsklättrare skall nu upp till Mt Everest eftersom luften är som klarast vid denna tid. Det betyder för oss att en 20 minuters flygresa ersätts med 12-13 timmars bilfärd.

Bilfärden börjar tidigt på morgonen. Knappt en timme efter avgång är Indras bil inblandad i en seriekrock. Vi stannar och

jag springer ut för att se hur det gått med våra vänner. De har klarat sig rätt bra, dock har Olle slagit huvudet i bilens tak. Tack och lov klarade han sig bra, men det kunde ha gått värre! Bilarna där är inte byggda för stora västerlänningar.

När vi alla, efter 2 timmar och några koppar te, fått ersättningsbil kan färden fortsätta. Dock är min och Holttis chaufför något ung och oerfaren för att köra på vägarna vi åker. Smala och uthuggna i berget, med mötande trafik samt stup på hundratals meter på ena sidan. Vid ett tillfälle ser inte chauffören att en lastbil svänger runt ett hörn, Kaj, Lisbeth och jag försöker varna chauffören men det är försent. Jag hinner redan be en bön att Herren skall ta hand om min hustru, när lastbilen dundrar förbi någon centimeter från bilen och stenarna rullar ner för stupet, men vi klarade oss.

Färden fortsätter både ner i dalar och över berg. Vid ett tillfälle åker vi på en bergskam där vi har vad som känns som flera tusen meter ner på båda sidorna om bilen. Jag som aldrig gillat berg- och dalbanor, upplever nu en sådan. Några jordskred tog vi oss igenom och efter en lång dag var vi äntligen framme. Där högt uppe kunde vi se Mt Everest och hennes systertoppar stiga upp bland bergen. Hotellet var välkomnande med varm mat och en säng, även om man var tvungen att ha långkalsarna och mössan på när man sov. Det var bara 10 grader varmt i rummet.

NYBYGGT LÄRJUNGATRÄNINGSCENTER I PAHPLU, NEPAL

Nästa dag kör vi till grannbyn och till den plats där Lärjungaträningsskolan har byggts. Det är några blygsamma byggnader med blåa plåttak, men där finns samlingssal, kök, utedass, sovsal och ett litet hus byggt för pastor Khaling. Det har tagit tid och kostat lidande, mordhot och förföljelse för att bygga upp dessa byggnader men med hjälp och ekonomiskt stöd har det gått bra till sist. Byggnadsmaterialet är ett slags tegelstenar (bestående av trä och plåt) som man pressat med en maskin.

När vi kommer fram så hälsas vi välkomna. Några yngre människor bugar sig för pastor Khaling och han lägger sin hand på deras huvuden. Jag frågar Olle om jag också skall buga mej, och han nickar. Det är nämligen ett sätt för en yngre att visa vördnad för en äldre ledare. Vem annan kan det finnas att göra det här för, än för honom som vandrat med evangeliet i dessa berg i 40 år och utstått lidande, gissel och förföljelse för Kristi skull, men som också sett frukten i de över 70000 frälsta bara i Mt Everestregionen.

Från detta Lärjungaträningsscenter, som vi nu invigde, sändes vid detta tillfälle ut 30 nya evangelister, den yngste 11 år, som just gått färdigt sin utbildning tillsammans med 30 pastorer, äldste och evangelister som var där för att undervisa och ta emot undervisning.

Tack vare ett ekonomiskt bidragsom getts till Evangelistmissionen fick dessa elever möjlighet att äta balanserat och bra under skolans gång. Jag kunde konstatera att utan dessa bidrag hade det varit nästan omöjligt att genomföra Lärjungaträningsskolan.

Lärjungaträningsscenter i Pahlu

Krokiga vägar

Lärjungaträningsskolan i Pahlu

Kaj Holtti, Sami Kempe, och Olle Rosenqvist

OLIKA ATMOSFÄR MELLAN NEPAL OCH INDIEN

Efter vår korta tid i Phaplu, åker vi tillbaka ner till Kathmandu för att ta flyget till låglandet och åka bil vidare till Siliguri inne i Indien. Värmeskillnaden är påtaglig. Här är det cirka 15-16 grader varmare än det var i Kathmandu. Siliguri blir vår basstation i Indien och här får vi slåss med både andar och loppor på hotellrummen. Den andliga atmosfären är mycket mer påtaglig i det hinduistiska Indien. Lopporna bet rätt bra också!

TRO PÅ FRAMTIDEN

I Siliguri deltar vi i en gudstjänst i en av Dawas senaste församlingsplanteringar. En rätt blygsam församling bestående av 60- 70 medlemmar, men som växer med cirka 10 personer per vecka. Här talar vi inte om att enstaka individer kommer till tro, utan hela familjer, alla på en gång. I gudstjänsten medverkar vi alla genom att vi får dela ett Ord från Herren.

På kvällen har vi stämt träff med Sami Kempe, missionären Anna Kempes barnbarn. Han berättar om planerna på att bygga ett sjukhus, i Annas namn, med över 250 bäddplatser. På platsen

där de bor har han också byggt en kyrka, Anna memorial Church, i vilken de kristna möts till bön både morgon och kväll. Sami har också lett flertalet församlingar och är med i ett församlingsnätverk bestående av 25 kristna församlingar.

TILL KRISTNA CENTRET I MIRIK, INDIEN

Nästa morgon startar vi tidigt och kör genom djungel och militärbaser upp i bergen igen. På den ena sidan bergskammen ligger Nepal och på andra sidan är Indien. Vägarna slingrar sig fram och vi kör igenom en vacker stad, med en damm belägen i mitten. "Det var här vi hade stormöte för några år sedan" säger Olle.

Efter ytterligare bilkörning kommer vi fram till en flervåningsbyggnad. Där möts vi av ett gäng pastorer, lärare och evangelister. Lärjungaträningsskolan har just avslutats här och bäst så. Om vi skulle ha kommit tidigare hade nog risken varit stor att det blivit för mycket uppmärksamhet och risken för förföljelse skulle ha ökat. Det kristna centret i Mirik har långsamt byggts upp med både egna medel och insamlade medel från Finland. Nu finns där plats för trettio män och trettio kvinnor som kan bo och leva på centret under lärjungaträningsskolorna. I centret har det hållits 20 bibelträningsskolor och 1500 evangelister har sänts ut till 16 distrikt, fördelade på fyra olika länder.

HÄNGIVENHET FÖR EVANGELIET

När jag möter dessa pastorer, lärare och evangelister slås jag av deras hängivenhet och enhet. Var och en av dem har en given uppgift i teamet och var och en är uppskattad och värderad som en del i teamet. Här, liksom i Nepal har man utstått förföljelse. Men man fortsätter eftersom evangeliet måste ut till varje människa!

Vår resa till Mirik avrundas med en inbjudan till en av pastorernas hem, i en by där intill. Där bjuds det på momo, små ångkokande knyten med olika fyllning. Andra våningen i pastorns hus är bara halvfärdigt byggd. När vi frågar vad det skall bli, svarar han att det skall bli byns lokala kyrkobyggnad.

BEARBETNING AV INTRYCK

När vi sedan packar för att åka hemåt, känns det smått vemodigt. Inte för att äventyret är slut eller för att resan har nått sin ände, men för att alla dessa människor som vi mött kommit mig nära inpå hjärtat, relationer som påbörjats och som stärkts av en enhet av att vi i en och samme ande tillhör en och samma familj. Deras lidande och deras glädje i Jesus Kristus blir något jag bär med mig hem.

Tankarna på vad jag varit med om, det som dessa människor vid jordens tak offrar för sin tros skull, fyller mitt sinne. När jag väl kommer hem och stänger dörren om mig i vår lilla stuga i Sundom suckar jag och frågar mig själv och Herren: Vad håller vi egentligen på med? Orden från Herrens bön ekar i mitt sinne; Låt ditt rike komma! Låt din vilja ske, på jorden som i himlen!

Vårinsamlingen 2020

OSÄKRA TIDER

Många saker får omprövas och justeras i dessa tider. Det kan vara en god lärdom att saker och ting inte alltid går som planerats och det tvingar oss att söka nya vägar.

GOD TRADITION

Påskinsamlingen, som normalt brukar pågå under april månad, är en gammal och god tradition som praktiserats i Fria Missionsförbundet och Missionskyrkan i Finland under många år.

VÅRINSAMLING

Detta år (2020) kallar vi insamlingen: "Vårinsamlingen 2020" och den pågår under maj månad. Insamlingen görs till förmån för det gemensamma inre- och yttre missionsarbetet.

GEMENSAM KAMP

Behoven, människors lidande och kamp finns överallt, men det verkar som om våra samarbetspartners i missionsländerna har det rätt kämpigt just nu. Vi i väst kan säkert identifiera oss någorlunda med dem idag, eftersom också vi känner av den globala och gemensamma virusfienden.

VI HJÄLPER ANDRA GENOM MISSION

Om insamlingen lyckas bra, täcker den alla gemensamma kostnader inom MKF som inte har regelbundet understöd samt alla de kostnader som administrationen i Finland har för missionsarbetet och för akuta hjälpinsatser.

MKF-FAMILJENS STYRKA

Vi tror att det missionsarbete vi tillsammans gör utifrån MKF- gemenskapen är viktigt och att det också samtidigt hjälper den lokala församlingen. Tillsammans med den "stora" MKF- familjen når vi lite längre än vad vi kanske gör i den lokala gemenskapen.

BÖN OCH FÖRBÖN

Vi vill också påminna om behovet av förbön för våra utsända missionärer och för våra samarbetspartners. Vi bär varandras bördor, både ekonomiskt, andligt, själsligt och lekamligt! Alla små och stora bidrag är lika välkomna!

STÖD UTFRÅN DITT HJÄRTA

Om du önskar ge ett bidrag till något speciellt projekt som det berättas om i På Väg, kan du använda samma bankkontonummer och bara skriva namnet på ditt önskemål i meddelandefältet.

BANKKONTO

Om du vill vara med och stödja MKF:s arbete kan du betala in din gåva direkt på MKF:s bankkonto: (Aktia) FI57 405510 2025 7071 med referens 71071.

TELEFONBIDRAG

Genom att ringa MKF:s servicenummer kan du också understödja MKF- arbetet! Ett samtal till MKF:s servicenummer 0600 13931 kostar 10,01 € per samtal. Av denna kostnad går 9,11 € till MKF (Soneras faktureringsavgift är 0,90 €). En automatisk telefonsvarare tackar för bidraget på finska och svenska.

INSAMLINGSTILLSTÅND

Missionskyrkan i Finland har följande insamlingstillstånd för år 2020:

Finland: RA/2019/1179

Åland: ÅLR 2019/ 9736

Soliga vårhälsningar

Håkan Björklund, MKF:s samfundsledare

Missionskyrkan i Finland arbetar med mission både hemma och utomlands.

Just nu kan du stödja vårt arbetet

genom att delta i

"Vårinsamlingen 2020"

som pågår under hela maj månad.

Ge en gåva via MKF:s konto: FI57 4055 1020 2570 71 och referens 71071.

Mer information om vårt arbete finns på **www.missionskyrkan.fi**.

Tack för ditt stöd!

GIROBLANKETT MED KONTONUMMER OCH REFERENS PÅSTILLSTÄND FINLAND: RA/2019/1179 OCH ÅLAND: ÅLR 2019/ 9736

Mottagarens kontonummer Saajan tilinnumero	Aktia 405510-2257071	IBAN FI57 4055 1020 2570 71	BIC HELSFIHH
Mottagare Saaja	Missionskyrkan i Finland Torngatan 4 10600 Ekenäs		
Betalarens namn och adress Maksajan nimi ja osoite			
Underskrift Allekirjoitus			
		Ref.nr. Viitenro.	71071
Från kontonr Tililtä nro		Förf.dag Eräpäivä	EURO

Betalningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit

Maksu välitetään saajalle vain Suomen Kotimaan maksuväilytyksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

BANKEN PANKKI